KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 21.10.2015 r.
COM(2015) 517 final

2015/0242 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzje 2009/791/WE i 2009/1013/UE upoważniające, odpowiednio, Niemcy i Austrię do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[1] Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde z państw członkowskich do stosowania szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów powyższej dyrektywy w celu uproszczenia procedury poboru podatku lub zapobieżenia niektórym rodzajom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

Pismami zarejestrowanymi przez Komisję odpowiednio w dniach 19 marca 2015 r. i 16 marca 2015 r. Austria i Niemcy zwróciły się o upoważnienie ich do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w celu wyłączenia z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary i usługi, które są wykorzystywane w ponad 90 % do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa.

Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE, pismami z dnia 15 września 2015 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wnioskach złożonych przez Austrię i Niemcy. Pismami z dnia 17 września 2015 r. Komisja powiadomiła Austrię i Niemcy o tym, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

Artykuł 168 dyrektywy 2006/112/WE stanowi, że podatnik jest uprawniony do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary lub usługi zakupione na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Artykuł 168a ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE stanowi, że podatek VAT od wydatków związanych z nieruchomością stanowiącą część majątku przedsiębiorstwa danego podatnika i wykorzystywaną zarówno do celów prowadzonej przez niego działalności, jak i do celów innych niż prowadzona działalność, podlega odliczeniu wyłącznie do wysokości udziału procentowego, w jakim dana nieruchomość została wykorzystana do celów działalności prowadzonej przez podatnika. Zgodnie z art. 168a ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE państwa członkowskie mogą również stosować tę zasadę w odniesieniu do wydatków związanych z innymi określonymi składnikami majątku przedsiębiorstwa.

Środek stosowany przez Austrię i Niemcy odbiega jednak od wymienionych zasad oraz w całości wyłącza z zakresu prawa do odliczenia podatek VAT od towarów i usług wykorzystywanych przez podatnika w ponad 90 % do celów prywatnych lub do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa, w tym do działalności niebędącej działalnością gospodarczą.

Środek stanowiący odstępstwo wprowadzony przez Austrię został uprzednio przyznany decyzją Rady 2004/866/WE z dnia 13 grudnia 2004 r.[2] na okres do dnia 31 grudnia 2009 r. oraz ponownie przyznany decyzją wykonawczą Rady 2009/1013/UE z dnia 22 grudnia 2009 r.[3] na okres do dnia 31 grudnia 2012 r. oraz decyzją wykonawczą Rady 2012/705/UE z dnia 13 listopada 2012 r. na okres do dnia 31 grudnia 2015 r.[4].

Środek stanowiący odstępstwo wprowadzony przez Niemcy został uprzednio przyznany decyzją Rady 2003/354/WE z dnia 13 maja 2003 r.[5] na okres do dnia 30 czerwca 2004 r.,

---

1 Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.
2 Dz.U. L 371 z 18.12.2004, s. 47.
3 Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 21.
4 Dz.U. L 319 z 16.11.2012, s. 8.
5 Dz.U. L 123 z 17.5.2003, s. 47.

decyzją Rady 2004/817/WE z dnia 19 listopada 2004 r.[6] na okres do dnia 31 grudnia 2009 r., decyzją 2009/791/WE z dnia 20 października 2009 r.[7] na okres do dnia 31 grudnia 2012 r. i decyzją wykonawczą Rady 2012/705/UE z dnia 13 listopada 2012 r. na okres do dnia 31 grudnia 2015 r.

W swoich odnośnych wnioskach Austria i Niemcy poinformowały Komisję o dotychczasowym udanym stosowaniu tego środka szczególnego i zebranych doświadczeniach wskazujących na jego użyteczność w kontekście upraszczania poboru podatku VAT oraz zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania.

Aby umożliwić ocenę stosowności i skuteczności danego środka szczególnego, prawo do stosowania odstępstwa przyznaje się zazwyczaj na ograniczony okres. W oparciu o informacje dostarczone przez Austrię i Niemcy w tym zakresie Komisja rozumie, że przyjęty wskaźnik proporcji 90 %/10 % wykorzystywania towarów i usług do celów prowadzenia przedsiębiorstwa lub do celów innych niż jego prowadzenie nadal stanowi rzetelną podstawę umożliwiającą wyłączenie transakcji, w przypadku których wykorzystanie do celów prowadzenia przedsiębiorstwa można uznać za nieistotne.

W konsekwencji przedmiotowy środek szczególny stanowi ułatwienie zarówno dla administracji podatkowej, jak i przedsiębiorców, ponieważ usuwa konieczność monitorowania sposobu wykorzystania towarów i usług, w odniesieniu do których w momencie ich nabycia zastosowano wyłączenie z prawa do odliczenia, w szczególności w odniesieniu do ewentualnego opodatkowania wykorzystania do celów prywatnych zgodnie z art. 16 lub 26 dyrektywy 2006/112/WE lub w odniesieniu do korekt odliczeń przewidzianych w art. 184–192 wspomnianej dyrektywy. Jedynie w nieznacznym stopniu wpływa on na kwotę podatku należnego na końcowym etapie konsumpcji. Z tego też względu właściwe jest przedłużenie wspomnianego środka stanowiącego odstępstwo.

Przedłużenie powinno być jednak ograniczone w czasie, aby można było ocenić, czy warunki, na które powołuje się w momencie stosowania odstępstwa, nadal występują. W związku z tym proponuje się przedłużenie stosowania odstępstwa do końca 2018 r. oraz zwrócenie się do Austrii i Niemiec o przedstawienie najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2018 r., wraz z wnioskiem o przedłużenie, sprawozdania zawierającego weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji wykorzystania towarów i usług do celów prowadzenia przedsiębiorstwa i do celów innych niż jego prowadzenie, stanowiącego podstawę wyłączenia z prawa do odliczenia podatku, jeśli państwa te przewidują dalsze przedłużenie stosowania odstępstwa po 2018 r.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Artykuł 176 dyrektywy 2006/112/WE stanowi, że Rada określa wydatki, które nie dają prawa do odliczenia VAT. Do tego czasu państwa członkowskie są upoważnione do utrzymania wyłączeń obowiązujących w dniu 1 stycznia 1979 r. W związku z tym istnieje pewna liczba przepisów „wstrzymujących", które ograniczają prawo do odliczenia.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Artykuł 395 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

[6] Dz.U. L 357 z 2.12.2004, s. 33.
[7] Dz.U. L 283 z 30.10.2009, s. 55.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Niniejsza decyzja dotyczy upoważnienia przyznanego państwom członkowskim w odpowiedzi na ich własny wniosek i nie stanowi zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zakres odstępstwa, niniejszy szczególny środek jest proporcjonalny do wyznaczonego celu.

- **Wybór instrumentu**

Proponowane instrumenty: decyzja wykonawcza Rady.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów:

Zgodnie z art. 395 dyrektywy Rady 2006/112/WE odstępstwo od wspólnych zasad dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie po uzyskaniu zgody Rady, stanowiącej jednogłośnie na wniosek Komisji. Decyzja wykonawcza Rady jest jedynym właściwym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

3. WYNIKI OCEN EX-POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Celem wniosku jest uproszczenie procedury poboru podatku, w związku z czym wniosek powinien mieć pozytywne skutki zarówno dla przedsiębiorców, jak i administracji. Wspomniane rozwiązanie zostało uznane przez Austrię i Niemcy za odpowiedni środek i jest porównywalne z wcześniejszymi i obecnie obowiązującymi odstępstwami.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Niniejsze odstępstwo nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu VAT.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Wniosek zawiera klauzule przeglądu i wygaśnięcia.

2015/0242 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzje 2009/791/WE i 2009/1013/UE upoważniające, odpowiednio, Niemcy i Austrię do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[8], w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Niemcom i Austrii przyznano środki stanowiące odstępstwo na mocy decyzji Rady 2009/791/WE[9] i 2009/1013/UE[10]. Stosowanie środka zostało przedłużone decyzją wykonawczą Rady 2012/705/UE[11] do dnia 31 grudnia 2015 r.

(2) Środek szczególny stanowi odstępstwo od przepisów art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE regulujących prawo podatnika do odliczenia podatku VAT nałożonego na dostarczane mu towary i świadczone na jego rzecz usługi wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Przedmiotowy środek stanowiący odstępstwo ma na celu całkowite wyłączenie z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa lub do działalności niebędącej działalnością gospodarczą

(3) Aby uwzględnić orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z którym VAT naliczony od wydatków poniesionych przez podatnika nie podlega odliczeniu, jeżeli dotyczy działalności, która ze względu na brak charakteru gospodarczego nie wchodzi w zakres dyrektywy 2006/112/WE, należy wyjaśnić, że szczególne środki stosują się także do towarów i usług wykorzystywanych do działalności o charakterze niegospodarczym.

---

8 Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

9 Decyzja Rady 2009/791/WE z dnia 20 października 2009 r. upoważniająca Republikę Federalną Niemiec do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 283 z 30.10.2009, s. 55).

10 Decyzja wykonawcza Rady 2009/1013/UE z dnia 22 grudnia 2009 r. upoważniająca Republikę Austrii do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 21).

11 Decyzja wykonawcza Rady 2012/705/UE z dnia 13 listopada 2012 r. zmieniająca decyzję 2009/791/WE i decyzję wykonawczą 2009/1013/UE upoważniające, odpowiednio, Niemcy i Austrię do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 319 z 16.11.2012, s. 8).

(4) Celem przedmiotowego środka szczególnego jest uproszczenie procedury naliczania i poboru VAT. Jedynie w nieznacznym stopniu wpływa on na kwotę podatku należnego na końcowym etapie konsumpcji.

(5) Pismami zarejestrowanymi przez Komisję w dniach 16 marca 2015 r. i 19 marca 2015 r. Niemcy i Austria zwróciły się o upoważnienie do dalszego stosowania specjalnego środka, o którym mowa.

(6) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie pismami z dnia 15 września 2015 r. o wnioskach złożonych przez Austrię i Niemcy. Pismami z dnia 17 września 2015 r. Komisja zawiadomiła Austrię i Niemcy, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku.

(7) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Austrię i Niemcy stan faktyczny i prawny, który stanowił uzasadnienie obecnego stosowania przedmiotowego środka szczególnego, nie uległ zmianie i nadal się utrzymuje. Austria i Niemcy powinny zatem uzyskać upoważnienie do stosowania w dalszym ciągu wspomnianego środka szczególnego, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2018 r., w celu umożliwienia weryfikacji konieczności i skuteczności stosowania tego stanowiącego odstępstwo środka oraz będącego jego podstawą wskaźnika proporcji wykorzystania towarów i usług do celów prowadzenia przedsiębiorstwa i do celów innych niż jego prowadzenie.

(8) Jeśli Austria i Niemcy uznają za konieczne dalsze przedłużenie środka po roku 2018 r., powinny wraz z wnioskiem o przedłużenie przedstawić Komisji nie później niż dnia 31 marca 2018 r. sprawozdanie dotyczące stosowania tego środka, zawierające weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji w celu zapewnienia wystarczającej ilości czasu Komisji na rozpatrzenie wniosku.

(9) Odstępstwo będzie miało jedynie nieistotny wpływ na ogólną kwotę podatku pobieranego w końcowym etapie konsumpcji i nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu podatku od wartości dodanej.

(10) W związku z tym należy odpowiednio zmienić decyzje 2009/791/WE oraz 2009/1013/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuły 1 i 2 decyzji 2009/791/WE otrzymują następujące brzmienie:

„Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 168 i art. 168a dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Niemcy do wyłączenia z prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) nałożonego na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa lub do działalności niebędącej działalnością gospodarczą.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2018 r.

Ewentualny wniosek o przedłużenie środka szczególnego określonego w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji najpóźniej do dnia 31 marca 2018 r.

Do tego wniosku załącza się sprawozdanie obejmujące weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”.

Artykuł 2

Artykuły 1 i 2 decyzji 2009/1013/UE otrzymują następujące brzmienie:

„Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 168 i art. 168a dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Austrię do wyłączenia z prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) nałożonego na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa lub do działalności niebędącej działalnością gospodarczą.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2018 r.

Ewentualny wniosek o przedłużenie środka szczególnego określonego w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji najpóźniej do dnia 31 marca 2018 r.

Do tego wniosku załącza się sprawozdanie obejmujące weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii i do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący